

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ЕКОНОМІКИ ТА ПІДПРИЄМНИЦТВА
КАФЕДРА МОДЕЛЮВАННЯ ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В
ЕКОНОМІЦІ**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

**І ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-
ПРАКТИЧНОЇ ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ
«МОДЕЛЮВАННЯ ТА КІЛЬКІСНІ МЕТОДИ
В ЕКОНОМІЦІ»**

27 ЖОВТНЯ 2016 РОКУ

ВІННИЦЯ

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

<p>БУРСНІКОВА Наталія Вікторівна</p>	<p>завідувач кафедри моделювання та інформаційних технологій в економіці, доктор економічних наук, професор</p>
<p>УШКАЛЕНКО Ірина Миколаївна</p>	<p>доцент кафедри моделювання та інформаційних технологій в економіці, кандидат економічних наук</p>
<p>ПОТАПОВА Надія Анатоліївна</p>	<p>доцент кафедри моделювання та інформаційних технологій в економіці, кандидат економічних наук</p>
<p>КИШ Людмила Миколаївна</p>	<p>доцент кафедри моделювання та інформаційних технологій в економіці, кандидат економічних наук</p>
<p>ВОЛОНТИР Людмила Олексіївна</p>	<p>доцент кафедри моделювання та інформаційних технологій в економіці, кандидат технічних наук</p>
<p>ПІДГУРСЬКИЙ Олександр Ігорович</p>	<p>доцент кафедри моделювання та інформаційних технологій в економіці, кандидат технічних наук</p>
<p>ЗЕЛІНСЬКА Оксана Владиславівна</p>	<p>старший викладач кафедри моделювання та інформаційних технологій в економіці, кандидат технічних наук</p>
<p>БОНДАРЕНКО Олександр Володимирович</p>	<p>асистент кафедри моделювання та інформаційних технологій в економіці</p>
<p>КАЧУРОВСЬКИЙ Сергій Вікторович</p>	<p>асистент кафедри моделювання та інформаційних технологій в економіці</p>
<p>ЛЕОНТЮК-МЕЛЬНИК Ольга Василівна</p>	<p>асистент кафедри моделювання та інформаційних технологій в економіці</p>
<p>ЛЕБІДЬ Олександр Васильович</p>	<p>асистент кафедри моделювання та інформаційних технологій в економіці</p>

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР

Ушкаленко І. М. – к.е.н., доцент кафедри моделювання та інформаційних технологій в економіці ВНАУ.

ПРОГРАМНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

ГОЛОВА

КАЛЕТНИК Григорій Миколайович	президент університету, доктор економічних наук, професор, академік НААНУ, голова організаційного комітету конференції
----------------------------------	--

СПІВГОЛОВИ

МАЗУР Віктор Анатолійович	ректор університету, кандидат сільськогосподарських наук, доцент
------------------------------	--

ЯРЕМЧУК Олександр Степанович	проректор з наукової роботи, доктор сільськогосподарських наук, професор, заступник голови оргкомітету конференції
---------------------------------	--

ШАМАНСЬКА Олена Ігорівна	декан факультету економіки та підприємництва, кандидат економічних наук, доцент
-----------------------------	---

БУРСНІКОВА Наталія Вікторівна	завідувач кафедри моделювання та інформаційних технологій в економіці, доктор економічних наук, професор
----------------------------------	--

ЧЛЕНИ ПРОГРАМНОГО КОМІТЕТУ

ДЖЕДЖУЛА Олена Михайлівна	завідувач кафедри математики, інформатики та фізики, доктор педагогічних наук, професор
------------------------------	---

КОЛЯДЕНКО Світлана Василівна	завідувач кафедри економічної кібернетики, доктор економічних наук, професор
---------------------------------	--

КІРЄЄВА Елеонора Андріївна	завідувач кафедри економіки, кандидат економічних наук, доцент
-------------------------------	--

ПРУТСЬКА Олена Олексіївна	завідувач кафедри фінансів, банківської справи та страхування, доктор економічних наук, професор
------------------------------	--

«податкових ям».

Серед аналітиків економіки є міркування, що немає нічого осудливого в стараннях платити податків по можливості менше. Так роблять і бідні, і багаті. І всі вони мають рацію, бо ніхто не зобов'язаний платити суспільству більше, ніж тебе зобов'язує закон. Адже податкове планування не ставить за мету приховати зароблені гроші від оподаткування, бо приховування доходів вважається карним злочином.

Оптимізацію оподаткування трактують як вибір найефективнішого серед можливих варіантів ділової активності та використання ресурсів з метою виявлення найнижчого рівня податкових зобов'язань.

Нами передбачається застосування методів економіко-математичного моделювання, що дозволяють знижувати податковий тягар для платника податків у кожному конкретному випадку з врахуванням ризиків, спричинених невизначеністю і конфліктністю податкової сфери та недоліками нормативно-правового, соціально-економічного та організаційно-управлінського характеру.

Розроблений інструментарій оптимізації оподаткування, який дозволяє мобілізувати додаткові інвестиційні ресурси, зокрема, стосовно суб'єкта малого підприємництва, а також здійснювати системно-структурний аналіз можливості вибору між альтернативними рішеннями щодо використання тих чи інших схем оподаткування. Але окремі заходи стосовно оптимізації оподаткування не стануть повноцінною системою податкового планування підприємства доти, доки вони не будуть здійснюватись у рамках єдиного стратегічного плану його функціонування та розвитку. Окрім цього, важливо зауважити, що кількісну оцінку ефективності податкової політики, яка реалізується підприємством, необхідно здійснювати через систему показників, загальнозживаних у економічному аналізі та плануванні.

Література:

1. Десятнюк О.М. Моніторинг податкових ризиків: теорія та практика: монографія – Тернопіль: ТНЕУ, 2009. – 312 с.
2. Єлісеєв А., Підлужний М. Мінімізація податків законними способами // Український діловий тижневик «Контракти» – 2003. – № 37 – <http://www.kontrakty.com.ua>.
3. Єлісеєв А. Організація податкового планування на підприємстві // Юридичний журнал №12.-2004, <http://www.nalogovnet.com>
УДК 631.1:338:51–77

В.А. Фостолович, к.с-г.н., доцент

Вінницький національний аграрний університет

ОСНОВНІ ЧИННИКИ, ЩО СПОНУКАЮТЬ ДО ФОРМУВАННЯ СУЧАСНИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Рівень економічного благополуччя України зобов'язує до пошуку нових механізмів управління державою та алгоритмів функціонування підприємств. Неготовність великої кількості малих та середніх бізнесових формувань функціонувати поза межами планово-розподільної системи господарювання призвели до їх занепаду та утворення депресивних регіонів України. Найбільш постраждали від цього господарства сільських територій. При цьому одним із

основних структурних елементів економіки України є аграрний сектор із його основоположною складовою — сільським господарством. Саме аграрний сектор забезпечує продовольчу, економічну, екологічну і енергетичну безпеку, сприяючи розвитку технічно- та технологічно пов'язаних галузей економіки України. А виробляючи достатню кількість продукції – здатний долучитись до виконання програм вирішення світових проблем, а саме: проблем голоду, соціального розвитку та енергетичної кризи. Саме аграрний сектор може стати провідним у забезпеченні розвитку внутрішньої економіки країни та її інтеграції у міжнародну економічну політику.

В Україні розробленою є стратегія розвитку аграрного сектору економіки України, яка «...спрямована на формування ефективного соціально спрямованого сектору економіки держави, здатного задовольнити потреби внутрішнього ринку та забезпечити провідні позиції на світовому ринку сільськогосподарської продукції та продовольства на основі закріплення його багатокладності, що на даному етапі розвитку вимагає пріоритету формування різних категорій господарств (селоутворюючих господарств), власники яких проживають у сільській місцевості, поєднують право на землю із працею на ній, а також – власні економічні інтереси із соціальною відповідальністю перед громадою» [1]. Проте, відсутній механізм реалізації такої стратегії та не представлено організаційну структуру функціонування таких підприємств.

Тому нами запропоновано інноваційний підхід до переходу від неефективного монополізму і лобіювання власних відокремлених інтересів до ефективного соціально зорієнтованого розвитку через формування новоутвореної структури відокремлених логістично пов'язаних одиниць.

Реальний обсяг виробництва сільськогосподарської продукції в Україні дає можливість реалізувати намічену ціль із організацією структури з повним циклом обслуговування.

В регіональному аспекті достатнім потенціалом володіє Вінницька область. Де урожайність з одиниці площі є більшою за середні показники в Україні, оскільки гідротермічні умови та рівень родючості земель дає більшу можливість реалізувати максимально можливі якісні та кількісні показники продуктивності (табл. 1). Виробляючи таку кількість продукції, власники аграрного бізнесу не завжди в стані отримати достойний економічний результат

Важливою проблемою також є нерегульоване малотоварне виробництво нездатне ефективно працювати в умовах ресурсного дефіциту.

Таблиця 1

Обсяги виробництва та рівень урожайності продукції сільського господарства в Україні та Вінницькій області у 2015 р.

	Вироблено		Урожайність	
	тис.т	у % до 2014р.	ц з 1 га зібраної площі	збільшення, зменшення (–) до 2014р.
Виробництво зернових і зернобобових культур у 2015 році (у вазі після доробки)				
Україна	59960,3	93,9	41,0	–2,7
Вінницька	3767,8	74,4	46,0	–14,7
Виробництво овочів у 2015 році				

Україна	9210,8	95,6	206,1	-1,7
Вінницька	460,4	100,8	211,2	-10,1

Відсутність дієвої нормативно-правової бази та невміння до кооперації і укрупнення в рамках територіальних об'єднань викликають низькотоварність виробництва із незначним економічним результатом. Все це послаблює підстави до економічного розвитку сільськогосподарських територій.

Не можливо поза увагою залишити виробництво продукції тваринництва, яке в останні роки є збитковою галуззю через недосконалість системи управління та велику собівартість відокремлених послуг. Комплексні послуги в рамках сучасного новоутворення – регіонального кластера, здешевлять процес виробництва продукції на етапах організації, менеджменту, обліку, маркетингу, логістики, зооветеринарного обслуговування, комплексної переробки та сприятимуть отриманню максимального економічного результату (прибутку).

Провівши індексну оцінку валового виробництва продукції сільськогосподарського виробництва в Україні варто відмітити, що починаючи із 2013 року її обсяги у виробництві перевищують у більшій мірі у господарства населення (табл. 2).

Таблиця 2

Індекси виробництва валової продукції сільського господарства в розрахунку на 100 га с.-г. угідь (у відсотках до попереднього року)

Роки	Усі категорії господарств			У тому числі					
	валова продукція	з неї		валова продукція	з неї		валова продукція	господарства населення	
		рослинництва	тваринництва		рослинництва	тваринництва		рослинництва	тваринництва
2010	98,8	96,2	103,9	98,3	94,4	110,0	99,0	98,3	100,0
2011	120,4	130,9	101,5	130,3	139,5	107,3	110,9	120,9	97,3
2012	96,1	92,6	104,4	94,4	90,2	107,9	98,0	95,7	101,7
2013	113,6	118,0	104,6	120,7	125,1	108,7	106,4	109,2	101,9
2014	102,4	103,5	100,0	105,2	105,4	104,7	99,1	101,0	95,8
2015	95,2	94,7	96,3	94,3	93,9	95,9	96,3	96,0	96,8

Отже, як видно із даних статистичних спостережень важливим елементом, мало задіяним в економічний оборот та не включений у механізм господарювання для розкриття повного його потенціалу є домогосподарства.

Нашою задачею є сформулювати єдиний механізм роботи різних галузей, в основі яких буде стояти сільськогосподарське виробництво орієнтоване на забезпечення економічних, соціальних та екологічних інтересів різних верств суспільства. Що дасть можливість виробляти якісну і доступну за ціною політику продукцію із максимальним ефектом безпосередньо для виробника.

Обсяги валових зборів продукції сільськогосподарського виробництва дає можливість організувати сучасні великотоварні обслуговуючі структури та комплекси, які діятимуть у їх структурі на території Вінницької області.

Такий спосіб господарювання сприятиме отриманню максимального ефекту для виробника із мінімальними витратами на обслуговування

господарства та мінімальними втратами на рівні ланки посередницьких послуг. Крім того, сучасне новоутворення дасть можливість отримати максимальну ефективність від сертифікації достатніх масштабів продукції та можливість безпосередньої реалізації за кордон.

Позитивним результатом від реалізації запропонованої моделі господарювання та втілення проекту стане:

- утворення конкурентоспроможного, економічно ефективного та соціально забезпеченого, еколого-зорієнтованого у своїй діяльності прошарку учасників недержавного сектора економіки, що діятимуть в рамках законодавчої бази України, та пов'язані із зовнішньоекономічними діловими стосунками;

- формування національних ринків товарів, праці, капіталу зорієнтованих на забезпечення попиту і потреб внутрішніх і зовнішніх споживачів;

- застосування механізму ринкового ціноутворення зорієнтованого на забезпечення здатності задовольнити платоспроможний попит;

- удосконалення механізму функціонування фінансово-кредитної системи та банківського обслуговування в межах замкнутого циклу господарювання шляхом обслуговування всіх всіх структурних одиниць новоутворення; діяльність в рамках регульованого валютного ринку;

- розширення зовнішньоекономічних зв'язків, позиціонування кінцевого продукту та послуг на зовнішньому (міжнародному) ринку;

- широке використання можливостей інвестиційного співробітництва та ін.

Література:

1. Стратегія розвитку аграрного сектору економіки України на період до 2020 року (Проект) // Міністерство аграрної політики та продовольства України. - Київ.: 2013 р.: Електронний ресурс. - Режим доступу <http://minagro.gov.ua/node/7644>

УДК 330.142

Т. В. Коломієць, асистент

Вінницький національний аграрний університет

ОЦІНКА ІНТЕРФЕЙСНОГО КАПІТАЛУ ДОСЛІДНИХ ПІДПРИЄМСТВ АГРАРНОГО СЕКТОРУ

Для забезпечення конкурентних переваг сучасне аграрне дослідне підприємство в умовах постійних зрушень в напрямку інформатизації та інтелектуалізації процесів праці змушене формувати системи управління не лише своїми матеріальними ресурсами, а й інтелектуальними. Такі ресурси є специфічними, а тому потребують особливих підходів та механізмів управління. Ігнорування цих аспектів призводить до зниження ефективності функціонування підприємства, оскільки без управління інтелектуальними ресурсами суб'єкт господарювання втрачає потенційні вигоди від їх

Секція 3. СУЧАСНІ НАПРЯМКИ І ПІДХОДИ У МОДЕЛЮВАННІ ЕКОНОМІКИ

Аналіз взаємозв'язку ввп, всесвітнього індексу щастя і індексу екологічної ефективності	
<i>ПЛАКИДА В.І., магістрант, САУЛЯК. О.С, магістрант</i>	
Деякі аспекти моделювання зовнішньоекономічної діяльності на ринку аграрної продукції	
<i>ГУСОНЬКА Д.М., аспірант, Вінницький національний аграрний університет</i>	
Електронне адміністрування ПДВ	70
<i>ПОДОЛЯНЧУК О.А., к.е.н, доцент, Вінницький національний аграрний університет</i>	
Застосування економіко-математичних методів і моделей в діяльності підприємств малого бізнесу	72
<i>ОПРИШАНСЬКИЙ В.А., магістрант, Вінницький національний аграрний університет</i>	
Оптимізація податкових ризиків підприємства	76
<i>ВОВК В.М., д.е.н., професор, Львівський національний університет імені Івана Франка</i>	
<i>РУДЕНКО Р., магістрант, Львівський національний університет імені Івана Франка</i>	
<i>СЕМЕРАК О.Ф., к.е.н., доцент, Львівський національний університет імені Івана Франка</i>	
Основні чинники, що спонукають до формування сучасних систем управління підприємством	78
<i>ФОСТОЛОВИЧ В.А., к.с-г.н., доцент, Вінницький національний аграрний університет</i>	
Оцінка інтерфейсного капіталу дослідних підприємств аграрного сектору	81
<i>КОЛОМІЄЦЬ Т. В., асистент, Вінницький національний аграрний університет</i>	
Розробка науково-практичних засад підвищення ефективності стратегії використання людського потенціалу підприємства із застосуванням методу management by objectives	83
<i>КЛОЧКО О.В., к.п.н., доцент, Вінницький національний аграрний університет</i>	
<i>РУДИК Я.В., студент, Вінницький національний аграрний університет</i>	
Шляхи удосконалення стратегії використання людського потенціалу підприємства із застосуванням якісних технік моделювання	86
<i>КЛОЧКО О.В., к.п.н., доцент, Вінницький національний аграрний університет</i>	
<i>ДУБРОВСЬКА І.О., студентка, Вінницький національний аграрний університет</i>	
Сучасні тенденції імітаційного моделювання економіки	89
<i>ЛОТОЦЬКИЙ О.В., магістрант, Вінницький національний аграрний університет</i>	